

Oslo politidistrikt
Postboks 8101 Dep
0032 Oslo

Oslo, 18. september 2007

ANMELDELSE

Undertegnede representerer Liv Rose Walderhaug, Strømsveien 269, 0668 Oslo.

På vegne av Walderhaug ønskes følgende personer anmeldt:

Oddrun Espelund, Seksjonssjef, Mattilsynet - Distriktskontoret for Oslo
Sigrid Engeland, veterinær, Mattilsynet – Distriktskontoret for Oslo

Bakkgrunn for anmeldelse:

Stiftelsen Dyrenes Velferd drev sin virksomhet i Liv Rose Walderhaugs private hjem. Virksomheten gikk ut på at man tok til seg hjemløse, skadede, mishandlede eller på andre måter vanskeligstilte katter. Hos Walderhaug fikk kattene et varmt hjem, veterinærtilsyn, mat, kjærlighet mv. Stiftelsen brukte lang tid på å få kattene sosialisert / re-sosialisert og deretter var hensikten å få disse omplassert til nye trygge hjem.

Da kattene i huset hadde en vanskelig bakgrunn var det enkelte katter som kunne bære preg av tidligere skader, og en del av kattene var ennå ikke husrene. Kattene fikk imidlertid jevnlig tilsyn av veterinær som ikke hadde noe å utsette. Katteholdet var videre inspirert av en rekke andre dyrevernorganisasjoner som også gikk god for virksomheten.

Etter inspeksjon fra Mattilsynet ble Stiftelsen pålagt å søke om godkjenning som dyrepensjonat. Stiftelsen foretok etter dette en rekke investeringer for å oppfylle forskriftens krav, men oppnådde aldri noen godkjenning som dyrepensjonat. Sett i ettertid er det på det rene at Stiftelsen aldri ville kunne oppfylle samtlige av kravene som stilles i dyrepensjonatforskriften så lenge virksomheten fant sted på Walderhaugs adresse, herunder krav om helling mot sluk i alle rom, isolatrom med smittesluse, Mattilsynet krevde sågar indirekte at Walderhaug skulle flytte ut av sin private bolig, da Mattilsynet også forbød henne å ha private gjenstander i samme rom som kattene oppholdt seg.

Mattilsynet fattet deretter vedtak om at driften av Stiftelsen på adressen i Strømsveien måtte opphøre. Vedtaket om opphør var begrunnet ut fra at Stiftelsen ikke oppfylte kravene i dyrepensjonatforskriften. Det forelå ikke brudd på dyrevernloven.

Stiftelsen mente at et privat hjem som passet katter på vegne av en veldedig organisasjon ikke var omfattet av dyrepensjonatforskriften. Stiftelsen ønsket derfor en prøving av dette i retten, og begjærte en midlertidig forføyning inntil saken var rettskraftig avgjort.

Mattilsynet anførte under saken at det ikke var katteholdet som var problemet i saken. Problemet var at det ville være umulig for Stiftelsen å få godkjenning som dyrepensjonat på adressen i Strømsveien. Mattilsynet foreslo derfor selv at Walderhaug skulle overta kattene som sine egne private katter mot en symbolsk kompensasjon til Stiftelsen. Mattilsynet hadde kun et vedtak ovenfor Stiftelsen, og kunne derfor ikke aksjonere mot Walderhaug privat. Dette fremkommer for øvrig også av kjennelsen fra Oslo byfogdembete.

Videre var vedtaket om opphør fattet med hjemmel i dyrepensjonatforskriften, mens hvis Walderhaug som privatperson stod som eier av kattene, så ville ikke forskriften gis anvendelse, og dyreholdet måtte da vurderes ut fra reglene i dyrevernloven alene.

Stiftelsen vant dessverre ikke frem i Namsretten, og kjennelse om at det ikke ble gitt midlertidig forføyning ble faket undertegnede fredag 7. september d.å.

Mattilsynet aksjonerte først mot Walderhaugs privatbolig mandag 10. september. De hentet da 3 katter som de mente var syke. (Disse kattene var under medisinsk behandling og oppfølging fra veterinær. De hadde riktignok en svekket helse, men ikke av en slik karakter at Mattilsynet kunne gripe inn med hjemmel i dyrevernloven, da det er fullt tillatt å ha dyr hjemme som gis oppfølging av veterinær.)

Mattilsynet aksjonerte deretter mot huset i Strømsveien tirsdag 11. september. Undertegnede ringte da straks til Mattilsynet ved Oddrun Espelund og ba henne om å stoppe aksjonen, da Walderhaug hadde overtatt kattene som sine private katter. Espelund nektet å avblåse aksjonen da hun ikke hadde mottatt avtalen skriftlig. Undertegnede kjørte da opp til huset i Strømsveien og overleverte avtalen personlig til Sigrid Engeland foran et større presseopplbud. Det ble også gitt telefonisk beskjed til Oddrun Espelund at avtalen nå var overlevert.

Til tross for at Mattilsynet hadde fått avtalen overlevert skriftlig, nektet de å avslutte aksjonen.

Mattilsynet ved Espelund og Engeland handlet således mot bedre vitende når de fortsatte en aksjon mot en privatperson uten hjemmel i lov eller vedtak med hjemmel i lov.

Espelund og Engeland anmeldes derfor for å ha tatt seg inn i Walderhaugs bolig og deretter nektet å forlate stedet etter at de hadde fått bekreftet at det var Walderhaug som eide kattene.

Under aksjonen ble Walderhaugs dør brutt opp, møbler ble ødelagt og spill og glasstøy ble knust. Espelund og Engeland anmeldes som ansvarlige for disse ødeleggelser.

Mattilsynet reiste fra adressen med totalt 27 katter. Kattene ble borttatt ulovlig, da dette var Walderhaugs katter, og Mattilsynet ikke hadde hjemmel i verken vedtak eller lov for å bortta disse kattene. Espelund og Engeland anmeldes for å ulovlig ha borttatt Walderhaugs private kjæledyr.

Foruten at aksjonen medførte store ødeleggelser på Walderhaugs private bolig, ble kattene jaget i omtrent 4 timer i forbindelse med innfangning. Flere av kattene var livløse når de ble fraktet ut av boligen. Sigrid Engeland anmeldes med dette for brudd på dyrevernloven § 8. Likeledes anmeldes Oddrun Espelund for brudd på samme bestemmelse for å ha gitt orde om denne mishandlingen, samt for ikke å ha brutt inn og stoppet mishandlingen.

Mattilsynet reiste fra adressen ca. klokken 12.30 (politiet har det eksakte tidspunkt, da politiet bistod for å holde folk borte). Undertegnede ble oppringt klokken 14.38 og gitt beskjed om at 17 av de innfangede kattene var avlivet med hjemmel i dyrevernloven § 26.

I denne forbindelse er en rekke bestemmelser brutt.

Dersom det har vært nødvendig med noen umiddelbar avlivning av kattene, så vil dette skyldes skader kattene var påført etter nærmere 4 timers jakt og tilhørende mishandling fra Mattilsynets utsendte, herunder Sigrid Engeland.

For det første gir ikke dyrevernloven § 26 noen hjemmel for umiddelbar avlivning. Bestemmelsen gir kun rett til "mellombels forvaring" av dyrene. Dersom det skal foretas avlivning må hvert enkelt dyr gjennomgå en grundig individuell veterinærundersøkelse, og det skal deretter fattes vedtak om avlivning, hvor eier skal forhåndsvarsles og gis anledning til å påklage vedtaket.

Det vil for øvrig understrekes at dyrevernloven § 26a heller ikke gir hjemmel for den fremgangsmåten som her er benyttet. Også etter denne bestemmelsen gjelder forvaltningslovens regler om at det må fattes i vedtaks form, forhåndsvarsling, klagerett, og ikke minst at det må foretas en grundig individuell veterinærundersøkelse, og ikke minst at § 26a setter strengere vilkår for avlivning, da avlivning etter denne bestemmelsen kun kan foretas for å hindre at dyret skal "lide unødig".

Da 17 katter er avlivet umiddelbart sier det seg selv at det ikke er foretatt noen veterinærundersøkelse av kattene. Mattilsynet begrunnet selv avlivningen ovenfor TV2 med at kattene var "uhåndterlige". At katter er uhåndterlige etter nesten 4 timers intens jakt og mishandling, og deretter plassert i bur gir seg egentlig selv. At de er "uhåndterlige" gir imidlertid intet grunnlag for avlivning.

Det hører for øvrig med til historien at Mattilsynet, til tross for en rekke forespørsler og purringer, ennå ikke har fått laget dødsattester på kattene. I lys av denne anmeldelse synes det klart at når Mattilsynet en gang i fremtiden vil utferdige dødsattester, så vil disse bære sterkt preg av å være fabrikkerte for å forsøke å frikjenne de ansvarlige hos Mattilsynet for ansvar i saken. Det er for øvrig begjært at kattene obduseres av uavhengige veterinærer uten at Mattilsynet har etterkommet eller kommentert dette.

Sigrid Engeland og Oddrun Espelund anmeldes derfor for å ha drept 17 av Walderhaugs katter uten hjemmel i lov.

Mattilsynet oppstallet etter dette de 13 overlevne kattene. Det ble sendt en rekke henvendelser fra Walderhaug som rettmessig eier om å få utlevert kattene sine. Ingen av henvendelsene ble besvart på en saklig måte. Videre henvendte både dyrebeskyttelsen og FOD seg til Mattilsynet da de også var villige til å omplassere kattene. I tillegg mottok Mattilsynet en rekke henvendelser fra andre privatpersoner som ønsket å overta kattene.

Oddrun Espelund anmeldes for uten hjemmel i lov har tilbakeholdt 13 katter som hun var klar over at var fratatt eier uten hjemmel i lov eller vedtak med hjemmel i lov.

Undertegnede mottok 17. september en e-post fra Oddrun Espelund om at Mattilsynet hadde avlivet de resterende kattene, bortsett fra 4 stykker, ut fra en ”veterinærfaglig vurdering av helsetilstand og omplasseringsdyktighet”

Det vises igjen til at avlivning kun kan treffes i vedtaks form, og at det er krav om forhåndsvarsling, og klagerett. Ikke noe av dette er overholdt. En e-post i ettertid oppfyller ingen av forvaltningslovens vilkår.

Videre er ”omplaseringsdyktighet” ikke et grunnlag som kan brukes til avlivning. Spesielt ikke når Mattilsynet har mottatt en rekke henvendelser fra folk som ønsket kattene omplassert til seg.

Oddrun Espelund og Sigrid Engeland anmeldes av denne grunn for å ha avlivet ytterligere 9 av Walderhaugs katter uten hjemmel i lov eller vedtak truffet med hjemmel i lov.

Gjerningspersonene begjæres tiltalt og straffet i saken.

Det vil for øvrig rettes sterk kritikk mot Stovner politi i saken, da Stovner politi bistod Mattilsynet i saken med 4 personer, slik at Mattilsynet kunne innfange totalt 27 katter. Stovner politi var gjort oppmerksomme av undertegnede at aksjonen mot Walderhaug manglet hjemmel i lov og at det ikke forelå noe vedtak mot Walderhaug.

Med vennlig hilsen

Knut Gunnar Brindem
advokat